

I

(Законодателни актове)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 1168/2011 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 октомври 2011 година

за изменение на Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 74 и член 77, параграф 2, букви б) и г) от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Разработването на перспективна и всеобхватна европейска политика в областта на миграцията, която се основава на правата на човека, на солидарност и отговорност, особено за онези държави-членки, които са изправени пред специфичен и несъразмерен натиск, продължава да бъде основна цел на политиката на Съюза.
- (2) Политиката на Съюза по отношение на външните му граници цели установяването на интегрирано управление на границите, което да гарантира единно и високо равнище на контрол и наблюдение, което представлява естествена последица от свободното движение на хора в

Съюза и е основен елемент от пространството на свобода, сигурност и правосъдие. За тази цел се предвижда да се установят общи правила относно стандартите и процедурите за контрол и наблюдение на външните граници.

- (3) За ефективното прилагане на общите правила относно стандартите и процедурите за контрол и наблюдение на външните граници, е необходимо да се засили координирането на оперативното сътрудничество между държавите-членки.
- (4) Ефективното управление на външните граници чрез проверки и наблюдение спомага за борбата с незаконната имиграция и трафика на хора и за намаляване на заплахите за вътрешната сигурност, общественя ред, общественото здраве и международните отношения на държавите-членки.
- (5) Граничният контрол по външните граници е в интерес не само на държавата-членка, на чиито външни граници се извършва този контрол, но и на всички държави-членки, които са премахнали вътрешния граничен контрол.
- (6) През 2004 г. Съветът прие Регламент (ЕО) № 2007/2004 от 26 октомври 2004 г. за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз ⁽³⁾ (FRONTEX), (по-нататък „Агенцията“), която започна да функционира през май 2005 г. Регламент (ЕО) № 2007/2004 беше изменен през 2007 г. с Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за установяване на механизъм за създаване на екипи за бърза гранична намеса ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 11.2.2011 г., стр. 162.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 13 септември 2011 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 10 октомври 2011 г.

⁽³⁾ ОВ L 349, 25.11.2004 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 30.

- (7) Допълнителното засилване на ролята на Агенцията е в съответствие с целта на Съюза за разработване на политика, която има за цел постепенно да се въведе концепцията за интегрирано управление на границите. В рамките на своя мандат Агенцията следва да подкрепя държавите-членки при прилагането на тази концепция, както е определено в заключенията на Съвета от 4–5 декември 2006 г. относно интегрираното управление на границите.
- (8) В Многогодишната програма за пространство на свобода, сигурност и правосъдие в услуга на гражданите (Стокхолмската програма), приета от Европейския съвет на 10–11 декември 2009 г., се призовава за изясняване и засилване на ролята на Агенцията по отношение на управлението на външните граници.
- (9) Поради тази причина мандатът на Агенцията следва да бъде преразгледан, за да се засилят по-специално нейните оперативни способности, като същевременно се гарантира, че всички предприети мерки са пропорционални на преследваните цели, че те са ефективни и че зачитат изцяло основните права и правата на бежанците и търсещите убежище лица, включително забраната за връщане.
- (10) Съществуващите възможности за оказване на ефективна подкрепа на държавите-членки относно оперативните аспекти на управлението на външните граници следва да бъдат засилени по отношение на наличните технически ресурси. Агенцията следва да бъде в състояние да планира с достатъчна точност координирането на съвместни операции или пилотни проекти.
- (11) Въвеждането на минимално необходимо техническо оборудване, което се предоставя от Агенцията и/или задължително от държавите-членки, въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения, ще допринесе до голяма степен за подобряване на планирането и изпълнението на предвидените операции, координирани от Агенцията.
- (12) Агенцията следва да управлява списъци на техническото оборудване, притежавано от държавите-членки или от Агенцията, както и на оборудването, което се притежава съвместно от държавите-членки и Агенцията чрез създаване и поддържане на централизиран регистър в рамките на фонд от техническо оборудване. Този фонд следва да съдържа минимален брой техническо оборудване по категории, което е необходимо, за да може Агенцията да извършва дейностите си.
- (13) За гарантиране на ефективността на операциите, Агенцията следва да създаде екипи от гранични служители. Държавите-членки следва да предоставят на разположение на тези екипи подходящ брой квалифицирани гранични служители, които имат готовност за разгръщането им освен ако не са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи.
- (14) Агенцията следва да може да предоставя на разположение на тези екипи гранични служители, които държавите-членки командирова като национални експерти в Агенцията и които при изпълнението на своите задачи и правомощия следва да се подчиняват на същата правна рамка като гост-служителите, които държавите-членки са предоставили на разположение пряко на тези екипи. Агенцията следва да адаптира вътрешния си правилник относно командированите национални експерти, за да може приемащата държава-членка да дава директни указания на граничните служители по време на съвместните операции и пилотните проекти.
- (15) Изготвянето на ясен оперативен план, който включва оценка и задължение за докладване на инцидентите, по който е постигнато съгласие преди започването на съвместните операции или пилотните проекти между Агенцията и приемащата държава-членка, в консултация с участващите държави-членки, ще допринесе до голяма степен за постигане на целите на настоящия регламент, като се използва по-хармонизиран начин на действие при координирането на съвместните операции и пилотните проекти.
- (16) Системата за докладване на инциденти следва да се използва от Агенцията за предаване на съответните национални публични органи и на нейния управителен съвет („управителния съвет“) на всякаква информация относно достоверни твърдения за нарушаване, по-специално на Регламент (ЕО) № 2007/2004 или на Кодекса на шенгенските граници, създаден с Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, включително на основните права, по време на съвместни операции, пилотни проекти или бърза намеса.
- (17) Анализът на риска се оказва основен елемент за провеждането на операции по външните граници. Качеството на този анализ следва да бъде подобро, като се добави метод за оценяване на способността на държавите-членки да се справят с възникващите предизвикателства, включително с настоящи и бъдещи заплахи и натиск по външните граници. Същевременно тези оценки не следва да засягат механизма за оценка по Шенген.
- (18) Агенцията следва да осигури на европейско равнище обучение за инструктори на националните гранични служители на държавите-членки, включително обучение по основните права, по достъп до международна закрила и достъп до процедури за предоставяне на убежище, както и допълнително обучение и семинари за служителите от компетентните национални служби относно контрола и наблюдението на външните граници и относно принудителното отвеждане на граждани на трети държави, които пребивават незаконно в държавите-членки. Агенцията може да организира обучения, включително програма за обмен, в сътрудничество с държавите-членки на тяхна територия. Държавите-членки следва да интегрират резултатите от работата на Агенцията в тази насока в своите национални програми за обучение на гранични служители.
- (19) Агенцията следва да осъществява мониторинг на напредъка на научноизследователската дейност, която е от значение за областта, в която тя упражнява своята дейност, и да допринася за този напредък, както и да разпространява съответната информация до Комисията и до държавите-членки.

⁽¹⁾ ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1.

- (20) В повечето държави-членки оперативните аспекти на връщането на граждани на трети държави, които пребивават незаконно в държавите-членки, са от правомощията на органите, които отговарят за контрола по външните граници. Като се има предвид, че изпълнението на тези задачи на равнището на Съюза има ясна добавена стойност, Агенцията следва да осигурява координацията и организацията на съвместни операции по връщане от държавите-членки и да определя най-добрите практики за получаването на пътни документи, както и да изготви кодекс на поведение, който да бъде спазван при принудителното отвеждане на граждани на трети държави, които пребивават незаконно на териториите на държавите-членки, като изцяло следва политиката на Съюза в областта на връщането. За дейности или операции, които не се извършват в съответствие с Хартата на основните права на Европейския съюз („Харта на основните права“), не следва да се предоставят финансови средства от Съюза.
- (21) С цел изпълнение на своята мисия и доколкото това е необходимо за изпълнението на задачите ѝ, Агенцията може да си сътрудничи с Европол, с Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, с Агенцията на Европейския съюз за основните права и с други агенции и органи на Съюза, с компетентните органи на трети държави и с международните организации, компетентни по въпросите, които се уреждат с Регламент (ЕО) № 2007/2004, в рамките на работните договорености, сключени съгласно съответните разпоредби от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“). Агенцията следва да улеснява оперативното сътрудничество между държавите-членки и трети държави в рамките на политиката на Съюза в областта на външните отношения.
- (22) Сътрудничеството с трети държави по въпроси, които се уреждат от Регламент (ЕО) № 2007/2004, става все по-важно. За да създаде стабилен модел за сътрудничество със съответните трети държави, Агенцията следва да има възможността да осъществява и финансира проекти за техническа помощ и да разполага служители за връзка в трети държави, в сътрудничество с компетентните органи на тези държави. Агенцията следва да има възможността да кани наблюдатели от трети държави да участват в нейните дейности, след като им осигури необходимото обучение. Установяването на сътрудничество с трети държави е важно и във връзка с разпространяването на стандартите на Съюза за управление на границите, включително спазването на основните права и зачитането на човешкото достойнство.
- (23) С цел установяването на ясни и прозрачни условия на работа и на равнопоставеност на персонала, към персонала и изпълнителния директор на Агенцията следва да се прилагат Правилникът за длъжностните лица на Европейския съюз и Условията за работа на другите служители на Европейския съюз, установени в Регламент (ЕИО, Евратом, ЕОБС) № 259/68 ⁽¹⁾ на Съвета, включително правилата за професионална тайна и други равностойни задължения за поверителност.
- (24) Освен това управителният съвет следва да приеме специални разпоредби, позволяващи национални експерти от държавите-членки да бъдат командирвани на работа в Агенцията. Наред с другото, подобни разпоредби следва да уточняват, че командированите национални гранични служители, които ще бъдат разгърнати по време на съвместни операции, пилотни проекти, или при бърза намеса, следва да се считат за гост-служители със съответните задачи и правомощия.
- (25) Регламент (ЕО) № 45/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2000 г. относно защитата на лицата по отношение на обработката на лични данни от институции и органи на Общността и за свободното движение на такива данни ⁽²⁾ се прилага за обработката на лични данни от Агенцията. Европейският надзорен орган по защита на данните следва да осъществява мониторинг на обработката на лични данни от Агенцията и да разполага с правомощия за получаване от Агенцията на достъп до цялата необходима информация за своите разследвания.
- (26) Дотолкова доколкото държавите-членки обработват лични данни, изцяло се прилага Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 октомври 1995 г. за защита на физическите лица при обработването на лични данни и за свободното движение на тези данни ⁽³⁾.
- (27) При осъществяване на оперативното управление на информационните системи Агенцията следва да се ръководи от европейските и международни стандарти, включително относно защитата на данните, като взема предвид най-високите професионални изисквания.
- (28) Следователно Регламент (ЕО) № 2007/2004 следва да бъде съответно изменен.
- (29) С настоящия регламент се зачитат основните права и се спазват принципите, утвърдени по-специално в ДФЕС и Хартата на основните права, а именно правото на човешко достойнство, забраната на изтезанията и на нечовешкото или унижително отношение или наказание, правото на свобода и сигурност, правото на защита на личните данни, правото на убежище, принципа на забрана за връщане, принципа за недискриминация, правата на детето и правото на ефективни правни средства за защита. Настоящият регламент следва да се прилага от държавите-членки в съответствие с тези права и принципи. Всяко използване на сила следва да бъде в съответствие с националното право на приемащата държава-членка, включително с принципите на необходимост и пропорционалност.

⁽¹⁾ ОВ L 56, 4.3.1968 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 8, 12.1.2001 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 281, 23.11.1995 г., стр. 31.

- (30) Прилагането на настоящия регламент не следва да засяга правата или задълженията на държавите-членки съгласно Конвенцията на ООН по морско право, Международната конвенция за безопасност на човешкия живот на море, Международната конвенция за търсене и спасяване по море и Женевската конвенция за статута на бежанците.
- (31) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно да допринесе за установяването на интегрирано управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки, и следователно може да бъде по-добре постигната на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз („ДЕС“). В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тази цел.
- (32) По отношение на Исландия и Норвегия, настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген⁽¹⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на посоченото споразумение⁽²⁾. Поради тази причина делегациите на Република Исландия и Кралство Норвегия следва да участват като членове в управителния съвет, но с ограничено право на глас.
- (33) По отношение на Швейцария настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽³⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, букви А, Б и Ж от Решение 1999/437/ЕО във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета⁽⁴⁾. Поради тази причина делегацията на Конфедерация Швейцария следва да участва като член на управителния съвет, но с ограничено право на глас.
- (34) По отношение на Лихтенщайн настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген⁽⁵⁾, които попадат в областта, посочена в член 1, букви А, Б и Ж от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета⁽⁶⁾. Поради тази причина делегацията на Княжество Лихтенщайн следва да участва като член на управителния съвет, но с ограничено право на глас.
- (35) В съответствие с членове 1 и 2 от Протокол (№ 22) относно позицията на Дания, приложен към ДЕС и към ДФЕС, Дания не участва в приемането на настоящия регламент и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане. Доколкото настоящият регламент представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, в срок от шест месеца след вземането на решение от Съвета относно настоящия регламент Дания взема решение, в съответствие с член 4 от посочения протокол, дали да го въведе в националното си право.
- (36) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите от достиженията на правото от Шенген, в които Обединеното кралство не участва в съответствие с Решение 2000/365/ЕО на Съвета от 29 май 2000 г. относно искането на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген⁽⁷⁾; следователно Обединеното кралство не участва в неговото приемане и не е обвързано от него, нито от неговото прилагане.
- (37) Настоящият регламент представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва в съответствие с Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген⁽⁸⁾; следователно Ирландия не участва в неговото приемане и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.
- (38) Агенцията следва да улеснява организирането на оперативни действия, в хода на които държавите-членки могат да използват експертния опит и материалната база, които Ирландия и Обединеното кралство биха могли да им предоставят, съгласно реда и условията, които ще се установяват от управителния съвет за всеки отделен случай. За целта представителите на Ирландия и Обединеното кралство следва да бъдат поканени да присъстват на всички заседания на управителния съвет с цел да могат да участват пълноценно в обсъжданията на подготовката на такива оперативни действия.

⁽¹⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

⁽²⁾ ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31.

⁽³⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

⁽⁴⁾ ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 160, 18.6.2011, стр. 21.

⁽⁶⁾ ОВ L 160, 18.6.2011, стр. 19.

⁽⁷⁾ ОВ L 131, 1.6.2000 г., стр. 43.

⁽⁸⁾ ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20.

(39) Съществува разногласие между Кралство Испания и Обединеното кралство по отношение на определянето на границите на Гибралтар.

(40) Суспендирането на приложимостта на настоящия регламент спрямо границите на Гибралтар не предполага никаква промяна в съответните позиции на засегнатите държави,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Изменения

Регламент (ЕО) № 2007/2004 се изменя, както следва:

1) В член 1 параграфи 2 и 3 се заменят със следното:

„2. Като се има предвид, че отговорността за контрола и наблюдението на външните граници се носи от държавите-членки, Агенцията, в качеството ѝ на орган на Съюза, както е определено в член 15 и в съответствие с член 19 от настоящия регламент, улеснява и прави по-ефективно прилагането на съществуващите и бъдещите мерки на Съюза в областта на управлението на външните граници, по-специално Кодекса на шенгенските граници, установен с Регламент (ЕО) № 562/2006 (*). Агенцията прави това, като гарантира координиране на действията на държавите-членки при прилагането на тези мерки и допринася по този начин за ефикасното, високо и единно равнище на контрол върху лицата и за наблюдението на външните граници на държавите-членки.

Агенцията изпълнява своите задачи, като изцяло спазва съответните норми на правото на Съюза, включително Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата на основните права“); съответното международно право, включително Конвенцията за статута на бежанците, съставена в Женева на 28 юли 1951 г. („Женевската конвенция“); задълженията, свързани с достъпа до международна закрила, по-специално принципа на забрана за връщане и основните права, и като взема предвид докладите на консултативния форум, посочен в член 26а от настоящия регламент.

3. Агенцията предоставя на Комисията и на държавите-членки и необходимата техническа помощ и специализирани познания в областта на управлението на външните граници и насърчава солидарността между държавите-членки, особено между онези от тях, които са изправени пред специфичен и несъразмерен натиск.

(*) Регламент (ЕО) № 562/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за създаване на Кодекс на Общността за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 105, 13.4.2006 г., стр. 1).“.

2) Член 1а се изменя, както следва:

а) вмъква се следната точка:

„1а. „европейски екипи за гранична охрана“ означава, за целите на член 3, член 3б, член 3в, член 8 и член 17, екипи, които се разгръщат по време на съвместни операции и пилотни проекти; за целите на членове 8а—8ж, екипи, които се разгръщат за действия за бърза гранична намеса („бърза намеса“) по смисъла на Регламент (ЕО) № 863/2007 (*) и за целите на член 2, параграф 1, букви да) и ж) и член 5, екипи, които се разгръщат по време на съвместни операции, пилотни проекти и бърза намеса;

(*) Регламент (ЕО) № 863/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. за установяване на механизъм за създаване на екипи за бърза гранична намеса (ОВ L 199, 31.7.2007 г., стр. 30).“;

б) точка 2 се заменя със следното:

„2. „приемаща държава-членка“ означава държава-членка, на чиято или от чиято територия се осъществява, съвместна операция, пилотен проект или бърза намеса;“;

в) точки 4 и 5 се заменят със следното:

„4. „членове на екипите“ означава гранични служители на държави-членки, участващи в европейските екипи за гранична охрана, различни от тези на приемащата държава-членка;

5. „молеща държава-членка“ означава държава-членка, чиито компетентни органи искат от Агенцията да разгръне екипи за бърза намеса на нейна територия;“.

3) Член 2 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се изменя, както следва:

и) букви в) и г) се заменят със следното:

„в) извършва анализи на риска, включително оценка на способността на държавите-членки да се справят със заплахите и натиска по външните граници;

г) участва в развитието на научноизследователската дейност, която е от значение за контрола и наблюдението на външните граници;“;

ii) вмъква се следната буква:

„га) подпомага държавите-членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ по външните граници, като отчита обстоятелството, че някои ситуации могат да включват хуманитарни кризи и морски спасителни операции;“;

iii) буква д) се заменя със следното:

„д) подпомага държавите-членки при обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ по външните граници, особено онези държави-членки, изправени пред специфичен и несъразмерен натиск;“;

iv) вмъква се следната буква:

„да) създава европейски екипи за гранична охрана, които се разгръщат по време на съвместни операции, пилотни проекти и действия за бърза намеса;“;

v) букви е) и ж) се заменят със следното:

„е) предоставя необходимата подкрепа на държавите-членки, включително, при поискване, координиране или организация на съвместни операции по връщане;

ж) разгръща гранични служители от европейските екипи за гранична охрана в държави-членки за съвместни операции, пилотни проекти или бърза намеса в съответствие с Регламент (ЕО) № 863/2007;“;

vi) добавят се следните букви:

„з) разработва и управлява в съответствие с Регламент (ЕО) № 45/2001 информационни системи, които позволяват бърз и надежден обмен на информация относно новопоявили се рискове по външните граници, включително информационната и координационна мрежа, създадена с Решение 2005/267/ЕО (*);

и) предоставя необходимата помощ за разработването и функционирането на Европейска система за наблюдение на границите и, ако е целесъобразно, за разработването на обща среда за обмен на информация, включително съвместимост на системите.

(*) Решение 2005/267/ЕО на Съвета от 16 март 2005 г. за създаване на информационна и координационна мрежа с повишено ниво на сигурност, свързана към Интернет, на отделните служби на държавите-членки, отговарящи за управление на миграционните потоци (ОВ L 83, 1.4.2005 г., стр. 48.);“;

б) вмъква се следният параграф:

„1а. В съответствие с правото на Съюза и международното право никое лице не се сваля на брега на държава, нито се предава по друг начин на нейните органи в разрез с принципа за забрана на връщането, нито на държава, от която съществува риск да бъде експулсирано или върнато в друга държава в разрез с този принцип. Взимат се предвид специфичните потребности на децата, жертвите на трафика на хора, лицата, нуждаещи се от медицинска помощ, лицата, нуждаещи се от международна закрила, и други уязвими лица в съответствие с правото на Съюза и с международното право.“;

в) в параграф 2 последната алинея се заменя със следното:

„Държавите-членки информират Агенцията за водените оперативни действия по външните граници извън рамките на дейност на Агенцията. Изпълнителният директор на Агенцията („изпълнителния директор“) информира управителния съвет на Агенцията („управителния съвет“) относно тези въпроси редовно и поне веднъж годишно.“.

4) Вмъква се следният член:

„Член 2а

Кодекс на поведение

Агенцията изготвя и разработва допълнително кодекс на поведение, приложим по отношение на всички операции, координирани от Агенцията. Кодексът на поведение установява процедури, предназначени да гарантират принципите на правовата държава и спазването на основните права с особен акцент върху непридружените малолетни и непълнолетни лица и уязвимите лица, както и върху лицата, търсещи международна закрила, които процедури са приложими за всички лица, които участват в дейностите на Агенцията.

Агенцията разработва кодекса на поведение в сътрудничество с консултативния форум, посочен в член 26а.“.

5) Член 3 се заменя със следното:

„Член 3

Съвместни операции и пилотни проекти по външните граници

1. Агенцията оценява, утвърждава и координира предложения за съвместни операции и пилотни проекти, които са изготвени от държавите-членки, включително искания от държави-членки, свързани с обстоятелства, при които е необходима засилена техническа и оперативна помощ, особено в случаи на специфичен и несъразмерен натиск.

Самата Агенция може да започва и да провежда съвместни операции и пилотни проекти, в сътрудничество със засегнатите държави-членки и при съгласие на приемащите държави-членки.

Тя може също така да реши да предостави своето техническо оборудване на разположение на държавите-членки, които участват в съвместни операции или в пилотни проекти.

Съвместните операции и пилотните проекти следва да бъдат предшествани от задълбочен анализ на риска.

1а. Агенцията може да прекрати съвместните операции и пилотните проекти, след уведомяване на съответната държава-членка, ако условията за провеждането на тези операции и пилотни проекти вече не са изпълнени.

Държавите-членки, които участват в съвместна операция или пилотен проект, могат да отправят искане към Агенцията да прекрати въпросната съвместна операция или пилотен проект.

Изпращащата държава-членка предвижда подходящи дисциплинарни или други мерки в съответствие със своето национално право в случай на нарушаване на основните права или неизпълнение на задълженията за международна закрила, които са извършени в хода на съвместна операция или пилотен проект.

Изпълнителният директор спира или прекратява изцяло или частично съвместни операции и пилотни проекти, ако сметне, че тези нарушения са сериозни или има вероятност да продължат.

1б. Агенцията сформира резерв от гранични служители, наречен европейски екипи за гранична охрана, в съответствие с член 3б, като тези екипи могат да бъдат използвани при съвместните операции и пилотните проекти, посочени в параграф 1. Тя взема решение за разгръщането на човешки ресурси и техническо оборудване в съответствие с членове 3а и 7.

2. Агенцията може да действа чрез своите специализирани клонове, предвидени в член 16, за целите на практическата организация на съвместни операции и пилотни проекти.

3. Агенцията оценява резултатите от съвместните операции и пилотните проекти и предава на управителния съвет окончателните доклади за оценка в срок от 60 дни след приключването на тези операции и проекти, придружени от бележките на служителя по въпросите на основните права, посочен в член 26а. Агенцията извършва цялостен сравнителен анализ на тези резултати с цел подобряване на качеството, съгласуваността и ефективността на бъдещите съвместни операции и пилотни проекти и включва този анализ в общия доклад, посочен в член 20, параграф 2, буква б).

4. Агенцията финансира или съфинансира съвместните операции и пилотните проекти, посочени в параграф 1, чрез безвъзмездни средства от своя бюджет съгласно финансовите правила, които са приложими към Агенцията.

5. Параграфи 1а и 4 се прилагат също и по отношение на действията за бърза намеса.“

6) Вмъкват се следните членове:

„Член 3а

Организационни аспекти на съвместните операции и пилотните проекти

1. Изпълнителният директор изготвя оперативен план за съвместните операции и пилотните проекти, посочени в член 3, параграф 1. Изпълнителният директор и приемащата държава-членка, като се консултират с държавите-членки, които участват в съвместна операция или пилотен проект, постигат съгласие по оперативния план, в който подробно се описват организационните аспекти, своевременно преди предвиденото начало на даденото съвместно действие или пилотен проект.

Оперативният план обхваща всички аспекти, които се считат за необходими за провеждането на съвместната операция или пилотния проект, включително следното:

- а) описание на ситуацията заедно с начина на действие и целите на разгръщането, включително оперативната цел;
- б) предвижданата продължителност на съвместната операция или пилотния проект;
- в) географската област, в която ще се проведе съвместната операция или пилотният проект;

- г) описание на задачите и специални инструкции за гост-служителите, включително относно разрешените справки в бази данни и разрешеното носене на служебни оръжия, боеприпаси и оборудване в приемащата държава-членка;
- д) съставът на екипите от гост-служители, както и разгръщането на друг съответен персонал;
- е) разпоредби, свързани с командването и упражняването на контрол, включително имената и чиновете на граничните служители от приемащата държава-членка, отговарящи за сътрудничеството с гост-служителите и Агенцията, по-специално тези гранични служители, които командват екипите по време на разгръщането, и мястото на гост-служителите в йерархията на командването;
- ж) техническото оборудване, което трябва да бъде използвано по време на съвместната операция или пилотния проект, включително специални изисквания като условия за използване, необходим персонал, транспорт и друга логистика, както и финансови разпоредби;
- з) подробни разпоредби за незабавно докладване на инциденти от страна на Агенцията пред управителния съвет и съответните национални публични органи;
- и) схема за докладване и оценяване, която съдържа сравнителни показатели за доклада за оценка и краен срок за предаване на окончателния доклад за оценка в съответствие с член 3, параграф 3;
- й) по отношение на морските операции — специална информация относно прилагането на съответната юрисдикция и законодателство в географската област, в която се провежда съвместната операция или пилотният проект, включително позоваване на международното право и на правото на Съюза относно залавянето, спасителните операции в открито море и дебаркирането;
- к) реда и условията на сътрудничество с трети държави, други агенции и органи на Съюза или международни организации.

2. Всякакви изменения или адаптации на оперативния план изискват съгласието на изпълнителния директор и на приемащата държава-членка. Агенцията изпраща незабавно копие от изменения или адаптирания оперативен план до участващите държави-членки.

3. Като част от задачите си по координирането Агенцията осигурява оперативното изпълнение на всички организационни аспекти по време на посочените в настоящия член съвместни операции и пилотни проекти, включително присъствието на член на персонала на Агенцията.

Член 3б

Състав и разгръщане на европейските екипи за гранична охрана

1. По предложение на изпълнителния директор управителният съвет взема решение с абсолютно мнозинство от членовете си, които имат право на глас, относно профилите и общия брой на граничните служители, които да бъдат на разположение за участие в европейските екипи за гранична охрана. Същата процедура се прилага при последващи промени в профилите и общия брой. Държавите-членки допринасят за европейските екипи за гранична охрана посредством национален резерв, съставен въз основа на различните установени профили, като определят граничните служители, съответстващи на изискваните профили.

2. Приносът на държавите-членки посредством участие на техни гранични служители в конкретни съвместни операции и пилотни проекти за следващата година се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите-членки. В съответствие с тези споразумения държавите-членки имат готовност да разгърнат наличните си гранични служители по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред извънредна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Такова искане се прави най-малко 45 дни преди предвиденото разгръщане. Автономията на изпращащата държава-членка във връзка с избора на персонал и продължителността на неговото разгръщане остава незасегната.

3. Агенцията също допринася за европейските екипи за гранична охрана посредством участие на компетентни гранични служители, командировани от държавите-членки като национални експерти съгласно член 17, параграф 5. Приносът на държавите-членки посредством командироването на техни гранични служители в Агенцията за следващата година се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите-членки.

В съответствие с тези споразумения държавите-членки имат готовност да командироваат граничните служители, освен ако това не засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. В подобни ситуации държавите-членки могат да върнат обратно своите командировани гранични служители.

Максималната продължителност на тези командировки не надхвърля шест месеца в рамките на 12-месечен период. За целите на настоящия регламент командированите гранични служители се смятат за гост-служители и имат задачите и правомощията, предвидени в член 10. Държавата-членка, която е командировала съответните гранични служители, се смята за целите на прилагането на членове 3в, 10 и 10б за „изпращаща държава-членка“, както е определено в член 1а, точка 3. Друг персонал, който е временно нает от Агенцията и не притежава квалификацията за изпълняване на функции, свързани с граничния контрол, се разгръща по време на съвместни операции и пилотни проекти само за осъществяване на задачи по координиране.

4. При изпълнение на своите задължения и упражняване на правомощията си членовете на европейските екипи за гранична охрана зачитат изцяло основните права, включително достъпа до процедури за предоставяне на убежище, и човешкото достойнство. Всички мерки, предприети при изпълнение на задълженията им и при упражняване на правомощията им, трябва да са пропорционални на целите, които тези мерки преследват. При изпълнение на своите задължения и упражняване на правомощията си те не дискриминират лицата въз основа на пол, расова или етническа принадлежност, религия или убеждения, увреждане, възраст или сексуална ориентация.

5. В съответствие с член 8ж Агенцията назначава координиращ служител за всяка съвместна операция или пилотен проект, при които ще се разгърнат членове на европейските екипи за гранична охрана.

Ролята на координиращия служител е да подкрепя сътрудничеството и координацията между приемащите и участващите държави-членки.

6. Агенцията поема разходите, направени от държавите-членки при осигуряването съгласно параграф 1 от настоящия член на техни гранични служители на разположение за европейските екипи за гранична охрана в съответствие с член 8з.

7. Агенцията информира Европейския парламент ежегодно за броя на граничните служители, които всяка държава-членка е определила за европейските екипи за гранична охрана в съответствие с настоящия член.

Член 3в

Инструкции за европейските екипи за гранична охрана

1. По време на разгръщането на европейските екипи за гранична охрана приемащата държава-членка дава инструкции на екипите в съответствие с оперативния план, посочен в член 3а, параграф 1.

2. Агенцията, посредством своя координиращ служител, както е посочено в член 3б, параграф 5, може да изпрати на приемащата държава-членка своето мнение относно инструкциите, посочени в параграф 1. Ако го направи, приемащата държава-членка взема предвид това мнение.

3. В съответствие с член 8ж приемащата държава-членка осигурява на координиращия служител цялото необходимо съдействие, включително пълен достъп до европейските екипи за гранична охрана във всеки момент от разгръщането.

4. При изпълнение на своите задължения и упражняване на правомощията си членовете на европейските екипи за гранична охрана подлежат на дисциплинарните мерки, които се прилагат в изпращащата ги държава-членка.“

7) Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

Анализ на риска

Агенцията разработва и прилага общ интегриран модел за анализ на риска.

Тя изготвя както обобщени, така и специализирани анализи на риска и ги предоставя на Съвета и на Комисията.

За целите на анализа на риска след предварителна консултация със заинтересованите държави-членки Агенцията може да извършва оценка на тяхната способност да се справят с появяващите се предизвикателства, включително с настоящи и бъдещи заплахи и натиск по външните граници на държавите-членки, особено що се отнася до онези държави-членки, които са изправени пред специфичен и несъразмерен натиск. За тази цел Агенцията може да оценява оборудването и ресурсите на държавите-членки във връзка с контрола по границите. Оценката се основава на информацията, подадена от заинтересованите държави-членки, както и на докладите и резултатите от съвместни операции, пилотни проекти, бърза намеса и други дейности на Агенцията. Тези оценки не засягат механизма за оценка по Шенген.

Резултатите от тези оценки се представят на управителния съвет.

За целите на настоящия член държавите-членки предоставят на Агенцията цялата необходима информация относно ситуацията и възможните заплахи по външните граници.

Агенцията отчита резултатите от даден общ интегриран модел за анализ на риска при изготвянето на общите основни учебни програми за обучение на граничните служители, посочени в член 5.“

8) Член 5 се изменя, както следва:

а) първият параграф се заменя със следното:

„Агенцията осигурява на граничните служители, които са членове на европейските екипи за гранична охрана, специализирано обучение, свързано с техните задачи и правомощия, и провежда редовни учения с тези гранични служители в съответствие с графика за специализирано обучение и учения, посочен в годишната работна програма на Агенцията.

Агенцията също така поема необходимите инициативи, за да гарантира, че всички гранични служители и друг персонал на държавите-членки, които участват в европейските екипи за гранична охрана, както и персоналът на Агенцията, преди да участват в оперативни дейности, са преминали обучение, организирано от Агенцията, по съответното право на Съюза и международно право, включително по основни права, достъп до международна закрила и насоки за целите на идентифицирането на хора, които търсят закрила, и насочването им към подходящите обекти.

Агенцията съставя и доразвива общите основни учебни програми за обучение на граничните служители и предоставя обучение на европейско равнище за инструкторите на националните гранични служители на държавите-членки, включително и обучение по основни права, достъп до международна закрила и съответното морско право.

Агенцията изготвя общите основни учебни програми след допитване до консултативния форум, посочен в член 26а.

Държавите-членки интегрират общите основни учебни програми за гранични служители в обучението на своите национални гранични служители.“;

б) след последния параграф се вмъква следният параграф:

„Агенцията установява обменна програма, която дава възможност на граничните служители, участващи в европейските екипи за гранична охрана, да придобиват знания или специфично ноу-хау от опита и добрите практики в чужбина, като работят заедно с гранични служители в държава-членка, различна от тяхната собствена.“.

9) Членове 6 и 7 се заменят със следното:

„Член 6

Мониторинг на научноизследователската дейност и принос към нея

Агенцията активно осъществява мониторинг и допринася за развитието на научноизследователската дейност, която е от значение за контрола и наблюдението на външните граници и разпространява тази информация до Комисията и държавите-членки.

Член 7

Техническо оборудване

1. Агенцията може да придобива, самостоятелно или в съсобственост с държава-членка, или да наема техническо оборудване за контрол по външните граници по време на съвместни операции, пилотни проекти, бърза намеса, съвместни операции по връщане или проекти за техническа помощ в съответствие с финансовите правила, приложими към Агенцията. Преди придобиването или наемането на оборудване, свързано със значителни разходи за Агенцията, се прави задълбочен анализ на потребностите и на

разходите спрямо ползите. Всеки подобен разход се предвижда в бюджета на Агенцията, който се приема от управителния съвет в съответствие с член 29, параграф 9. Когато Агенцията придобива или наема голямо техническо оборудване като плавателни съдове за патрулиране в открито море или превозни средства за патрулиране по крайбрежието, се прилагат следните условия:

а) в случай на придобиване и съсобственост, Агенцията официално се договаря с една държава-членка, че тази държава-членка ще извърши регистрирането на оборудването в съответствие с приложимото законодателство на тази държава-членка;

б) в случай на наемане, техническото оборудване трябва да бъде регистрирано в държава-членка.

Въз основа на изготвено от Агенцията типово споразумение държавата-членка, в която е регистрирано оборудването, и Агенцията се споразумяват относно реда и условията за осигуряване на срокове на пълен достъп до съвместно притежаваните активи за Агенцията, както и относно условията за използване на оборудването.

Държавата-членка, в която е регистрирано оборудването, или доставчикът на техническото оборудване осигурява необходимите експерти и техническия персонал, който да работи с техническото оборудване по законосъобразен и безопасен начин.

2. Агенцията създава и поддържа централизиран регистър на техническото оборудване във фонд от техническо оборудване, в който се включва техническото оборудване, притежавано от държавите-членки или от Агенцията, както и оборудването, притежавано съвместно от държавите-членки и Агенцията, за целите на контрола по външните граници. Фондът от техническо оборудване съдържа минималния брой от вид техническо оборудване, съгласно посоченото в параграф 5 от настоящия член. Техническото оборудване, включено във фонда от техническо оборудване, се използва по време на дейностите, посочени в членове 3, 8а и 9.

3. Държавите-членки допринасят за фонда от техническо оборудване, посочен в параграф 2. Приносът на държавите-членки по отношение на фонда и разгръщането на техническото оборудване за конкретни операции се планира въз основа на ежегодни двустранни преговори и споразумения между Агенцията и държавите-членки. В съответствие с тези споразумения и дотолкова, доколкото то е част от минималния брой техническо оборудване за дадена година, държавите-членки предоставят на разположение свое техническо оборудване, с цел то да бъде използвано по искане на Агенцията, освен ако не са изправени пред изключителна ситуация, която засяга в значителна степен изпълнението на националните задачи. Такова искане се прави най-малко 45 дни преди предвиденото използване. Всяка година се прави преглед на приноса към фонда от техническо оборудване.

4. Агенцията води регистъра на фонда от техническо оборудване, като извършва следните дейности:

- а) класифициране по вид техническо оборудване и вид операция;
- б) класифициране по собственик (държава-членка, Агенцията, други);
- в) общ брой на необходимото оборудване;
- г) изисквания за персонал, ако е приложимо;
- д) друга информация като данни, свързани с регистрацията, изисквания за транспортиране и поддръжка, приложими национални режими за износ, технически инструкции или друга информация от значение за правилното използване на техническото оборудване.

5. Агенцията финансира използването на техническото оборудване, което е част от минималния брой техническо оборудване, предоставено от дадена държава-членка за дадена година. Използването на техническо оборудване, което не е част от минималния брой техническо оборудване, се съфинансира от Агенцията, като съфинансирането е най-много 100 % от допустимите разходи, като се вземат предвид конкретните обстоятелства в държавите-членки, които използват това техническо оборудване.

По предложение на изпълнителния директор управителният съвет взема ежегодно решение в съответствие с член 24 относно правилата за техническото оборудване, включително за необходимия минимален брой по вид техническо оборудване, и условията за използване и възстановяване на разходите. По причини, свързани с бюджета, управителният съвет трябва да вземе това решение до 31 март всяка година.

Агенцията прави предложение за минималния брой техническо оборудване в съответствие със своите потребности, а именно с оглед на това да може да извършва съвместни операции, пилотни проекти, бърза намеса и съвместни операции по връщане, в съответствие с работната си програма за съответната година.

Ако минималният брой техническо оборудване е недостатъчен за осъществяването на оперативния план, одобрен във връзка със съвместните операции, пилотните проекти, бързата намеса или съвместните операции по връщане, Агенцията го преразглежда въз основа на обосноващите потребности и въз основа на споразумение с държавите-членки.

6. Агенцията докладва ежемесечно на управителния съвет за състава и използването на оборудването, което е част от фонда от техническо оборудване. Ако минималният брой техническо оборудване, посочен в параграф 5, не е достигнат, изпълнителният директор незабавно уведомява управителния съвет за това. Управителният съвет взема решение да бъде даден приоритет за спешното използване

на техническо оборудване и предприема необходимите действия за отстраняването на установения недостиг. Той уведомява Комисията за установения недостиг и предприетите действия. Комисията уведомява впоследствие Европейския парламент и Съвета за това, като представя и собствената си оценка.

7. Агенцията информира Европейския парламент ежегодно за броя на техническото оборудване, което всяка държава-членка е предоставила за фонда от техническо оборудване съгласно настоящия член.“

10) Член 8 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Без да се засяга член 78, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз („ДФЕС“), една или няколко държави-членки, изправени пред специфичен и несъразмерен натиск и обстоятелства, които изискват засилена техническа и оперативна помощ при изпълнение на техните задължения в областта на контрола и наблюдението на външните граници, могат да се обърнат за помощ към Агенцията. Агенцията организира в съответствие с член 3 необходимата техническа и оперативна помощ за държавата(ите)-членка(и), отправила(и) такова искане.“

б) в параграф 2 се добавя следната буква:

„в) разгръща гранични служители от европейските екипи за гранична охрана.“

в) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Агенцията може да придобива техническо оборудване за проверки и наблюдение на външните граници, което да бъде използвано от нейните експерти и в рамките на действия на бърза намеса, докато те траят.“

11) Член 8а се заменя със следното:

„Член 8а

Бърза намеса

По искане на държава-членка, изправена пред ситуация на неотложен и изключителен натиск, и особено пред пристигането в точки на външните граници на голям брой граждани на трети държави, които се опитват да влязат незаконно на нейната територия, Агенцията може да разгръне за ограничен период от време един или повече европейски екипи за гранична охрана („екип(и)“) на територията на молещата държава-членка, за подходящ срок, в съответствие с член 4 от Регламент (ЕО) № 863/2007.“

12) В член 8г параграф 5 се заменя със следното:

„5. Ако изпълнителният директор реши да разгърне един или повече екипи, Агенцията, заедно с молещата държава-членка, изготвят незабавно оперативен план в съответствие с член 8д и при всички случаи не по-късно от пет работни дни от датата на решението.“.

13) В член 8д параграф 1 се изменя, както следва:

а) букви д), е) и ж) се заменят със следното:

„д) състав на екипите, както и разгръщане на друг съответен персонал;

е) разпоредби, свързани с командването и упражняването на контрол, включително имената и чиновете на граничните служители от приемащата държава-членка, отговарящи за сътрудничеството с екипите, по-специално на тези гранични служители, които командват екипите по време на разгръщането, и мястото на екипите в йерархията на командването;

ж) техническото оборудване, което трябва да бъде разгърнато заедно с екипите, включително специални изисквания като условия за използване, необходим персонал, транспорт и друга логистика, както и финансови разпоредби;“;

б) добавят се следните букви:

„з) подробни разпоредби за незабавно докладване на инциденти от страна на Агенцията пред управителния съвет и съответните национални публични органи;

и) схема за докладване и оценяване, която съдържа сравнителни показатели за доклада за оценка и краен срок за предаване на окончателния доклад за оценка в съответствие с член 3, параграф 3;

й) по отношение на морските операции — специална информация относно прилагането на съответната юрисдикция и законодателство в географската област, в която се провежда бърза намеса, включително позоваване на международното право и на правото на Съюза относно залавянето, спасителните операции в открито море и дебаркирането;

к) ред и условия на сътрудничество с трети държави, други агенции и органи на Съюза или международни организации.“.

14) В член 8з, параграф 1 встъпителната част се заменя със следното:

„1. Агенцията поема изцяло следните разходи, направени от държавите-членки при предоставяне на техните гранични служители за целите, посочени в член 3, параграф 1б, член 8а и член 8в.“.

15) Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Сътрудничество в областта на връщането

1. При спазване на политиката на Съюза в областта на връщанията, и по-специално Директива 2008/115/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 г. относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите-членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (*), и без намеса по отношение на основанията на решенията за връщане, Агенцията оказва необходимото съдействие и, по искане на участващите държави-членки, също така осъществява координацията или организацията на съвместни операции по връщане на държавите-членки, включително чрез наемане на самолети за целите на такива операции. Агенцията финансира или участва в съфинансиране на операциите и проектите, посочени в настоящия параграф, чрез безвъзмездни средства от своя бюджет съгласно финансовите правила, които са приложими за Агенцията. Агенцията може да използва и финансовите средства на Съюза, които са на разположение в областта на връщането. Агенцията гарантира, че в споразуменията с държавите-членки за предоставянето на безвъзмездни средства условие за предоставянето на всяка финансова подкрепа е пълното зачитане на Хартата на основните права.

1а. Агенцията изготвя Кодекс на поведение при връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави, който се прилага при всички съвместни операции по връщане, координирани от Агенцията, и в който се описват общи стандартни процедури, които следва да опростят организирането на съвместни операции по връщане и да гарантират, че връщането се извършва по хуманен начин и при пълното зачитане на основните права, и по-специално на принципите на човешко достойнство, забраната на изтезания и на нечовешко или унижително отношение или наказание, правото на свобода и сигурност и правото на защита на личните данни и недискриминация.

1б. В Кодекса на поведение се обръща специално внимание на задължението, посочено в член 8, параграф 6 от Директива 2008/115/ЕО, за създаването на ефективна система за наблюдение на принудителното връщане, както и на Стратегията за основните права, посочена в член 26а, параграф 1 от настоящия регламент. Наблюдението на съвместните операции по връщане следва да се извършва въз основа на обективни и прозрачни критерии и да обхваща цялата съвместна операция по връщане от фазата преди заминаването до предаването на връщаните лица на държавата на връщане.

1в. Държавите-членки уведомяват редовно Агенцията относно нуждите си от помощ или координация от страна на Агенцията. Агенцията изготвя текущ оперативен план за предоставяне на необходимата оперативна подкрепа на нуждаещите се държави-членки, като в тази подкрепа се включва и техническото оборудване, посочено в член 7, параграф 1. Управителният съвет взема решение в съответствие с член 24 по предложение на изпълнителния директор относно съдържанието на текущия оперативен план и начина на действие по него.

2. Агенцията си сътрудничи с компетентните органи на трети държави, посочени в член 14, и установява най-добри практики във връзка с придобиването на пътни документи и връщането на незаконно пребиваващи граждани на трети държави.

(*) ОВ L 348, 24.12.2008 г., стр. 98.“

16) В член 10 параграф 2 се заменя със следното:

„2. При изпълнението на своите задължения и упражняването на правомощията си гост-служителите трябва да спазват правото на Съюза и международното право и да съблюдават основните права и националното право на приемащата държава-членка.“

17) Член 11 се заменя със следното:

„Член 11

Системи за обмен на информация

Агенцията може да предприема всички необходими мерки за улесняване на обмена с Комисията и държавите-членки и, по целесъобразност, с посочените в член 13 агенции на Съюза, на информация, която е необходима за изпълнението на нейните задачи. Тя разработва и управлява информационна система, посредством която да бъде възможен обменът на класифицирана информация с тези участници, включително на лични данни, посочени в членове 11а, 11б и 11в.

Агенцията може да предприеме всички необходими мерки за улесняване на обмена на информация, която е от значение за нейните задачи, с Обединеното кралство и Ирландия, ако тя е свързана с дейности, в които те участват в съответствие с член 12 и член 20, параграф 5.“

18) Въмъкват се следните членове:

„Член 11а

Защита на данни

Регламент (ЕО) № 45/2001 се прилага за обработката на лични данни от Агенцията.

Управителният съвет установява мерки за прилагането на Регламент (ЕО) № 45/2001 от Агенцията, включително мерки, свързани с длъжностното лице за защита на

данните, което работи в Агенцията. Тези мерки се установяват след консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните. Без да се засягат членове 11б и 11в, Агенцията може да обработва лични данни за административни цели.

Член 11б

Обработка на лични данни в контекста на съвместни операции по връщане

1. При изпълнението на своите задачи по организиране и координиране на съвместните операции по връщане на посочените в член 9 държави-членки, Агенцията може да обработва лични данни на лицата, които подлежат на такива съвместни операции по връщане.

2. Обработването на такива лични данни се осъществява при зачитане на принципите на необходимост и пропорционалност. По-специално, то е строго ограничено до онези лични данни, които са необходими за целите на съвместната операция по връщане.

3. Личните данни се заличават веднага след като целта, за която са били събрани, е постигната и не по-късно от 10 дни след края на съвместната операция по връщане.

4. В случаите, в които личните данни не са предадени на превозача от държава-членка, Агенцията може да предаде такива данни.

5. Настоящият член се прилага в съответствие с мерките, посочени в член 11а.

Член 11в

Обработване на лични данни, събрани по време на съвместни операции, пилотни проекти и бърза намеса

1. Без да се засяга компетентността на държавите-членки да събират лични данни в контекста на съвместни операции, пилотни проекти и бърза намеса и при спазване на ограниченията, посочени в параграфи 2 и 3, Агенцията може да продължи да обработва лични данни, събрани от държавите-членки в рамките на такива оперативни дейности и предавани на Агенцията, с цел да се даде принос за сигурността на външните граници на държавите-членки.

2. Такова по-нататъшно обработване на лични данни от Агенцията се ограничава до лични данни по отношение на лица, за които има достатъчно основания да бъдат заподозрени от компетентните органи на държавите-членки в участие в трансгранични престъпни дейности, в подпомагане на незаконни миграционни дейности или дейности, свързани с трафик на хора, както са определени в член 1, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2002/90/ЕО на Съвета от 28 ноември 2002 г. за определяне на подпомагане на незаконното влизане, преминаването и пребиваването (*).

3. Посочените в параграф 2 лични данни се обработват по-нататък от Агенцията само за следните цели:

- а) предаване, за всеки конкретен случай, на Европол или други правоприлагащи агенции на Съюза, при спазване на член 13;
- б) използване за изготвянето на анализите на риска, посочени в член 4. В резултата от анализите на риска данните се деперсонализират.

4. Личните данни се заличават веднага след предаването им на Европол или на други агенции на Съюза или след използването им за изготвянето на анализи на риска, посочени в член 4. Срокът на съхраняване във всеки случай не надвишава три месеца след датата на събиране на посочените данни.

5. Обработването на такива лични данни се осъществява при зачитане на принципите на необходимост и пропорционалност. Личните данни не се използват от Агенцията за целите на разследвания, които остават отговорност на компетентните органи на държавите-членки.

По-конкретно, то е строго ограничено до тези лични данни, които са необходими за целите, посочени в параграф 3.

6. Без да се засяга Регламент (ЕО) № 1049/2001, по-нататъшно предаване или друго съобщаване на такива лични данни, обработени от Агенцията, на трети държави или други трети лица се забранява.

7. Настоящият член се прилага в съответствие с мерките, посочени в член 11а.

Член 11г

Правила за сигурност относно защитата на класифицирана информация и на неклассифицирана чувствителна информация

1. Агенцията прилага правилата на Комисията относно сигурността, съдържащи се в приложението към Решение 2001/844/ЕО, ЕОВС, Евратом на Комисията от 29 ноември 2001 г. за изменение на нейния процедурен правилник (**). Тези правила се прилагат, *inter alia*, към обмена, обработката и съхранението на класифицирана информация.

2. Агенцията прилага принципите за сигурност относно обработката на неклассифицирана чувствителна информация, така както са установени в решението, посочено в параграф 1 от настоящия член и както се прилагат от Комисията. Управителният съвет установява мерки за прилагането на тези принципи на сигурност.

(*) ОВ L 328, 5.12.2002 г., стр. 17.

(**) ОВ L 317, 3.12.2001 г., стр. 1.

19) Членове 13 и 14 се заменят със следното:

„Член 13

Сътрудничество с агенции и органи на Съюза и международни организации

Агенцията може да си сътрудничи с Европол, с Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, с Агенцията на Европейския съюз за основните права („Агенцията за основните права“), с други агенции и органи на Съюза и с международни организации, които са компетентни в областите, които се уреждат от настоящия регламент, в рамките на работни договорености, сключени с тези органи, съобразно съответните разпоредби от ДФЕС и разпоредбите за компетентността на тези органи. Във всички случаи Агенцията информира Европейския парламент за всяка от тези договорености.

По-нататъшно предаване или друго съобщаване на лични данни, обработвани от Агенцията, на други агенции или органи на Съюза подлежи на специални работни договорености относно обмена на лични данни и на предварително одобрение от страна на Европейския надзорен орган по защита на данните.

Агенцията може също така, при наличието на съгласие на заинтересованата(ите) държава(и)-членка(и), да кани наблюдатели от агенции и органи на Съюза или международни организации за участие в дейностите ѝ, посочени в членове 3, 4 и 5, доколкото тяхното присъствие съответства на целите на тези дейности, може да допринесе за подобряване на сътрудничеството и обмена на най-добри практики и не засяга цялостната безопасност на дейностите. Участието на тези наблюдатели в дейностите, посочени в членове 4 и 5, може да се осъществи само със съгласието на заинтересованата(ите) държава(и)-членка(и), а в дейностите, посочени в член 3 — само със съгласието на приемащата държава-членка. В оперативния план, посочен в член 3а, параграф 1, се включват подробни правила за участието на наблюдатели. Преди участието си тези наблюдатели преминават подходящо обучение, организирано от Агенцията.

Член 14

Улесняване на оперативното сътрудничество с трети държави и сътрудничеството с компетентните органи на трети държави

1. По въпроси, които са свързани с нейните дейности и в рамките на необходимото за изпълнението на нейните задачи, Агенцията улеснява оперативното сътрудничество между държавите-членки и трети държави в рамките на политиката на Съюза в областта на външните работи, включително по отношение на правата на човека.

Агенцията и държавите-членки спазват норми и стандарти, най-малкото равностойни на посочените в законодателството на Съюза, и когато сътрудничеството с трети държави се осъществява на територията на последните.

Установяването на сътрудничество с трети държави служи за насърчаване на европейски стандарти в областта на управлението на границите, които включват и зачитане на основните права и на човешкото достойнство.

2. Агенцията може да си сътрудничи с компетентните органи на трети държави по въпросите, които са уредени с настоящия регламент, в рамките на работни договорености, сключвани с тези органи, съгласно съответните разпоредби на ДФЕС. Тези работни договорености са свързани единствено с управлението на оперативното сътрудничество.

3. Агенцията може да разполага в трети държави свои служители за връзка, които следва да се ползват с възможно най-високата степен на защита при изпълнението на задълженията си. Служителите за връзка следва да бъдат част от местните или регионалните мрежи за сътрудничество между служителите за връзка по въпросите на имиграцията на държавите-членки, създадени съгласно Регламент (ЕО) № 377/2004 на Съвета от 19 февруари 2004 година за създаване на мрежа от служители за връзка по въпросите на имиграцията (*). Служителите за връзка се разполагат само в трети държави, в които практиките за управление на границите са в съответствие с минимални стандарти за правата на човека. Тяхното разполагане се одобрява от управителния съвет. В рамките на политиката на Съюза в областта на външните отношения, при разполагането следва да се даде приоритет на онези трети държави, за които при анализ на риска е установено, че са държави на произход или държави на транзитно преминаване по отношение на незаконната миграция. На взаимна основа Агенцията може да приеме служители за връзка, изпратени от тези трети държави, за ограничен срок. По предложение на изпълнителния директор и в съответствие с член 24 управителният съвет ежегодно приема списък с приоритетите.

4. При спазване на законодателството на Съюза и в съответствие с основните права, задълженията на служителите за връзка на Агенцията включват установяване и поддържане на контакти с компетентните органи на третата държава, в която са разположени, като целта е да допринесат за предотвратяването на незаконната имиграция и борбата с нея и връщането на незаконните мигранти.

5. Агенцията може да получава финансиране от Съюза в съответствие с разпоредбите на съответните инструменти, които подкрепят политиката на Съюза в областта на външните отношения. Тя може да осъществява и финансира проекти за техническа помощ в трети държави в областите, обхванати от настоящия регламент.

6. Агенцията може също така, при наличието на съгласие на заинтересованата(ите) държава(и)-членка(и), да кани наблюдатели от трети държави да участват в дейностите ѝ, които са посочени в членове 3, 4 и 5, доколкото тяхното присъствие съответства на целите на тези дейности, може да допринесе за подобряване на сътрудничеството и обмена на най-добри практики и не засяга цялостната безопасност на дейностите. Участието на тези наблюдатели в дейностите, посочени в членове 4 и 5, може да се осъществи само със

съгласието на заинтересованата(ите) държава(и)-членка(и), а в дейностите, посочени в член 3 — само със съгласието на приемашата държава-членка. В оперативния план, посочен в член 3а, параграф 1, се включват подробни правила за участието на наблюдатели. Преди участието си тези наблюдатели преминават подходящо обучение, организирано от Агенцията.

7. При сключването на двустранни споразумения с трети държави, както е посочено в член 2, параграф 2, държавите-членки могат да включват разпоредби относно ролята и правомощията на Агенцията, по-специално относно упражняването на изпълнителни правомощия от членовете на екипите, разгърнати от Агенцията, по време на съвместните операции или пилотните проекти, посочени в член 3.

8. Условие за дейностите, посочени в параграфи 2 и 3 от настоящия член, е получаването на предварително становище от Комисията, като Европейският парламент се информира незабавно и обстойно за тези дейности.

(*) ОВ L 64, 2.3.2004, стр. 1..“

20) В член 15 първа алинея се заменя със следното:

„Агенцията е орган на Съюза. Тя притежава юридическа правосубектност.“

21) Въмква се следният член:

„Член 15а

Споразумение за седалището

Агенцията и държавата-членка, в която се намира седалището на Агенцията, сключват споразумение за седалището, в което се установяват необходимите договорености относно установяването на Агенцията в тази държава-членка и относно съоръженията, които да ѝ бъдат предоставени от тази държава-членка, както и специалните правила, приложими в тази държава-членка спрямо изпълнителния директор, заместник-изпълнителния директор, членовете на управителния съвет, персонала на Агенцията и членовете на техните семейства. Споразумението за седалището се сключва след получаване на одобрение от управителния съвет. Държавата-членка, в която се намира седалището на Агенцията, следва да осигури възможно най-добрите условия за доброто функциониране на Агенцията, включително многоезично училищно обучение с европейска насоченост и подходящи транспортни връзки.“

22) Член 17 се изменя, както следва:

а) параграф 3 се заменя със следното:

„3. За целите на прилагането на член 3б, параграф 5 единствено служител на Агенцията, спрямо който се прилагат Правилникът за длъжностните лица на Европейския съюз или дял II от Условието за работа на другите служители на Европейския съюз, може да бъде определен за координиращ служител в съответствие с член 8ж. За целите на прилагането на член 3б, параграф 3 единствено националните експерти, командировани от държава-членка в Агенцията, могат да бъдат определени, за да бъдат прикрепени към европейските екипи за гранична охрана. Агенцията определя тези национални експерти, които ще бъдат прикрепени към европейските екипи за гранична охрана, в съответствие с посочения член.“;

б) добавят се следните параграфи:

„4. Управителният съвет приема необходимите мерки за изпълнение в съгласие с Комисията съгласно член 110 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз.

5. Управителният съвет може да приеме разпоредби, които да дадат възможност за командироването на национални експерти от държавите-членки в Агенцията. При тези разпоредби се вземат предвид изискванията в член 3б, параграф 3, и по-специално обстоятелството, че те се разглеждат като гост-служители и имат задълженията и правомощията, предвидени в член 10. Те съдържат разпоредби относно условията на разгръщане.“.

23) Член 20 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се изменя, както следва:

и) буква з) се заменя със следното:

„з) създава организационната структура на Агенцията и приема политиката на Агенцията по отношение на персонала, по-специално многогодишния план относно политиката за персонала. В съответствие с разпоредбите на Регламент (ЕО, Евратом) № 2343/2002 на Комисията от 19 ноември 2002 г. относно рамковия Финансов регламент за органите, посочени в член 185 от Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (*), многогодишният план относно политиката за персонала се представя на Комисията и бюджетния орган, след получаването на положително становище от Комисията.

(*) ОВ L 357, 31.12.2002 г., стр. 72.“;

ii) добавя се следната буква:

„и) приема многогодишния план на Агенцията, чиято цел е да се очертае бъдещата дългосрочна стратегия за дейностите на Агенцията.“;

б) параграф 4 се заменя със следното:

„4. Управителният съвет може да консултира изпълнителния директор по всички въпроси, които са строго свързани с развитието на оперативното управление на външните граници, включително дейностите, свързани с научноизследователската дейност, предвидена в член 6.“.

24) Член 21 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 последно изречение се заменя със следното:

„Мандатът може да се подновява.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Държавите, които са асоциирани към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, участват в Агенцията. Всяка от тях има един представител и един заместник в управителния съвет. Съгласно съответните разпоредби от споразуменията им за асоцииране се изготвят договорености, в които се уточняват естеството и обхватът на участието на тези държави в работата на Агенцията, както и подробните правила за това участие, включително разпоредби за финансовите вноски и персонала.“.

25) Член 25 се изменя, както следва:

а) параграф 2 се заменя със следното:

„2. Европейският парламент или Съветът могат да поканят изпълнителния директор да докладва за изпълнението на своите задължения, по-специално относно изпълнението и наблюдението на Стратегията за основните права, общия доклад на Агенцията за предходната година, работната програма за предстоящата година и многогодишния план на Агенцията, посочен в член 20, параграф 2, буква и)“;

б) в параграф 3 се добавя следната буква:

„ж) да осигури изпълнението на оперативните планове, посочени в членове 3а и 8д.“.

26) Въмква се следният член:

„Член 26а

Стратегия за основните права

1. Агенцията създава, разработва и прилага своя Стратегия за основните права. Агенцията създава ефективен механизъм за наблюдение на зачитането на основните права при всички дейности на Агенцията.

2. Агенцията създава консултативен форум, който да подпомага изпълнителния директор и управителния съвет по въпросите на основните права. Агенцията отправя покана към Европейската служба за подкрепа в областта на убежището, Агенцията за основните права, Върховния комисар на ООН за бежанците и други заинтересовани организации да участват в консултативния форум. По предложение на изпълнителния директор, управителният съвет взема решение за състава и методите на работа на консултативния форум и реда и условията на предаване на информация на консултативния форум.

С консултативния форум се провеждат консултации относно по-нататъшното развитие и прилагане на Стратегията за основните права, Кодекса на поведение и общите основни учебни програми.

Консултативният форум изготвя ежегоден доклад за своите дейности. Този доклад се оповестява публично.

3. Управителният съвет определя служител по въпросите на основните права, който притежава необходимата квалификация и опит в областта на основните права. При изпълнение на задълженията си той е независим и се отчита пряко пред управителния съвет и консултативния форум. Служителят представя редовно доклад и по този

начин допринася за механизма на наблюдение на основните права.

4. Служителят по въпросите на основните права и консултативният форум имат достъп до цялата информация, отнасяща се до зачитането на основните права, във връзка с всички дейности на Агенцията.“

27) В член 33 се въмкват следните параграфи:

„2а. Първата оценка след влизането в сила на Регламент (ЕС) № 1168/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. за изменение на Регламент (ЕО) № 2007/2004 на Съвета за създаване на Европейска агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз (*) също така анализира потребностите от по-нататъшно засилено координиране на управлението на външните граници на държавите-членки, включително осъществимостта на създаването на европейска система от гранични служители.

2б. Оценката съдържа специален анализ на начина, по който се спазва Хартата на основните права при прилагането на настоящия регламент.

(*) ОВ L 304, 22.11.2011 г., стр. 1“.

Член 2

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко в държавите-членки в съответствие с договорите.

Съставено в Страсбург на 25 октомври 2011 година.

За Европейския парламент

Председател

J. BUZEK

За Съвета

Председател

M. DOWGIELEWICZ